

ЗАТВЕРДЖУЮ

Ректор

Національної академії

внутрішніх справ

доктор юридичних наук, професор

Володимир ЧЕРНІЙ

24.12.2020

ВИСНОВОК

Національної академії внутрішніх справ щодо дисертації Ламбуцької Тетяни Олександрівни на тему «Процесуальний статус головуючого в судовому засіданні в Україні», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», яку затверджено Вченою радою Національної академії внутрішніх справ від 30 жовтня 2018 року (протокол № 1).

ВИТЯГ

з протоколу засідання фахового семінару кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ від 22 грудня 2020 року

Присутні:

проректор, доктор юридичних наук, професор Чернявський С.С.;

інститут підготовки керівних кадрів та підвищення кваліфікації:
директор інституту, доктор юридичних наук, професор Удалова Л.Д. (*голова семінару*); заступник директора інституту, кандидат юридичних наук, доцент Савицький Д.О. (*рецензент*);

кафедра кримінального процесу: завідувач кафедри, доктор юридичних наук Макаров М.А. (*рецензент*); професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Таран О.В., професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Горбачевський В.Я., професор кафедри, кандидат юридичних наук, професор Азаров Ю.І.; професор кафедри, кандидат юридичних наук, професор Письменний Д.П.; професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Галаган О.І.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Хабло О.Ю.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Заїка С.О., доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Форостяний А.В.;

кафедра криміналістики та судової медицини: завідувач кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Самодін А.В.; професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Черноус Ю.М.; професор кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Мириська А.В.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук Антошук А.О.;

кафедра оперативно-розшукової діяльності: професор кафедри, доктор юридичних наук, професор Василюк В.І.; доцент кафедри, кандидат юридичних наук, доцент Тарасенко О.С.;

наукова лабораторія з проблем протидії злочинності ННІ № 1: завідувач лабораторії, доктор юридичних наук, доцент Вознюк А.А.; старший науковий співробітник лабораторії, кандидат юридичних наук Грига М.А.;

відділ організації наукової діяльності та захисту прав інтелектуальної власності: начальник відділу, доктор юридичних наук, професор Никифорчук Д.Й.; заступник начальника відділу, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник Калиновський О.В.

З присутніх – 9 докторів наук та 12 кандидатів наук – спеціалістів за профілем поданої на розгляд дисертації.

Порядок денний:

Обговорення дисертації аспіранта заочної форми навчання Національного академії внутрішніх справ Ламбуцької Тетяни Олександрівни на тему «Процесуальний статус головуючого в судовому засіданні в Україні», поданого на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право» та щодо його рекомендації до розгляду та разового захисту у спеціалізованій вченій раді.

Слухали:

Доповідь Ламбуцької Тетяни Олександрівни про результати дисертаційного дослідження. У своїй доповіді здобувачем було обґрунтовано актуальність і ступінь дослідження обраної теми, визначено мету, завдання, об'єкт та предмет дослідження, розкрито наукову новизну роботи, одержаних результатів.

Процеси реформування законодавства, що відбуваються в Україні, спрямовуються на вирішення питань ефективності кримінального процесуального закону та набувають особливого значення. Забезпечення виконання завдань кримінального провадження в частині що залежить від встановлення процесуального статусу головуючого у судовому засіданні суду першої інстанції в Україні, постає на часі та потребує комплексного дослідження.

У дисертації на основі вивчення вітчизняного та зарубіжного законодавства, літературних джерел, результатів узагальнення судової практики вітчизняних, зарубіжних судів та Європейського суду з прав людини, а також результатів проведеного опитування здійснено комплексне дослідження процесуального статусу головуючого у судовому засіданні суду першої інстанції в Україні.

За результатами вивчення доктринальних і нормативних джерел, сформовано авторські визначення низки понять, серед яких: процесуальний статус головуючого у судовому засіданні, під яким пропонується розуміти сукупність процесуальних прав, процесуальних обов'язків (у тому числі й

обов'язок нести дисциплінарну відповідальність), процесуальних інтересів та процесуальних гарантій головуючого у судовому засіданні; процесуальні права головуючого у судовому засіданні, під якими пропонується розуміти перелік закріплених у кримінальних процесуальних нормах дозволених або альтернативних можливостей, необхідних головуючому для реалізації покладених на нього завдань та функцій з головування у судовому провадженні; процесуальні обов'язки головуючого у судовому засіданні, під якими пропонується розуміти встановлені кримінальними процесуальними нормами та забезпечені державою вид і міра належної (або необхідної) поведінки головуючого, спрямовані на добросовісне здійснення ним своїх процесуальних прав та окремих процесуальних дій з метою досягнення цілей судового провадження; повноваження головуючого у судовому засіданні, під якими розуміються закріплені у кримінальному процесуальному законодавстві правомочності головуючого, що забезпечують реалізацію визначеного предметом відання головуючого обсягу його функцій, цілей та завдань у сфері вирішення кримінально-правових конфліктів, що виникають у суспільстві; компетенція головуючого у судовому засіданні, під якою розуміються покладені на нього в межах визначеного відповідно до Конституції України та кримінального процесуального законодавства предмета його відання обсяг функцій, цілей та завдань у сфері вирішення кримінально-правових конфліктів, що виникають у суспільстві; процесуальні обмеження головуючого у судовому засіданні, під яким пропонується розуміти встановлені кримінальними процесуальними нормами та забезпечені державою виключення з процесуального статусу головуючого, які носять превентивний характер, убезпечують від можливих несприятливих наслідків як головуючого у судовому провадженні безпосередньо, так і інших учасників судового провадження з розгляду тієї чи іншої кримінальної справи; процесуальні заборони головуючого у судовому засіданні, під якими пропонується розуміти встановлене кримінальним процесуальним законом повне скасування або зменшення якоїсь правомочності головуючого щодо його повноважень у судовому провадженні; повноваження головуючого у підготовчому провадженні, під якими пропонується розуміти закріплені у кримінальному процесуальному законодавстві правомочності головуючого, що забезпечують реалізацію визначеного предметом відання головуючого обсягу його функцій, цілей та завдань на початковій стадії судового провадження з розгляду кримінальних справ, тобто правомочності, що забезпечують можливість здійснення головуючим усіх необхідних дій із підготовки кримінального провадження до розгляду у порядку кримінального судочинства; повноваження головуючого у судовому провадженні першої інстанції під якими варто розуміти закріплені у кримінальному процесуальному законодавстві правомочності головуючого, що забезпечують реалізацію визначеного предметом відання головуючого обсягу його функцій, цілей та завдань у кримінальному провадженні у районному, районному у місті, міському чи міськрайонному суді, яке включає підготовче судове провадження, судовий розгляд і ухвалення та проголошення судового рішення; повноваження

головуючого у суді присяжних яке пропонується визначати, як закріплені у кримінальному процесуальному законодавстві правомочності головууючого, що забезпечують реалізацію визначеного предметом відання головууючого обсягу його функцій, цілей та завдань на початковій стадії судового провадження з розгляду кримінальних справ, тобто правомочності, що забезпечують можливість здійснення головууючим усіх необхідних дій із підготовки кримінальної справи до її розгляду в порядку кримінального судочинства; повноваження головууючого при розгляді кримінального провадження щодо неповнолітніх під яким запропоновано розуміти закріплені у кримінальному процесуальному законодавстві правомочності головууючого, що забезпечують реалізацію визначеного предметом відання головууючого обсягу його функцій, цілей та завдань у сфері вирішення кримінально-правових конфліктів, як суб'єкта уповноваженого на здійснення процесуальної діяльності, здійснюваної у зв'язку із вчиненням особою, що не досягла 18-ти років діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність; повноваження головууючого при розгляді кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру яке запропоновано визначати як закріплені у кримінальному процесуальному законодавстві правомочності головууючого, що забезпечують реалізацію визначеного предметом відання головууючого обсягу його функцій, цілей та завдань у сфері вирішення кримінально-правових конфліктів, як суб'єкта уповноваженого на здійснення процесуальної діяльності, здійснюваної у зв'язку із вчиненням діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність, метою якої є вирішення питання щодо застосування в примусовому порядку обмежувальних заходів медичного впливу до осіб, які вчинили злочини або суспільно небезпечні діяння, передбачені КК України, та мають психічні хвороби або хвороби, що становлять небезпеку для здоров'я інших осіб, з метою їх вилікування або поліпшення стану їх здоров'я та забезпечення безпеки суспільства; повноважень головууючого при розгляді кримінального провадження щодо застосування примусових заходів виховного характеру, яке визначено як закріплені у кримінальному процесуальному законодавстві правомочності головууючого, що забезпечують реалізацію визначеного предметом відання головууючого обсягу його функцій, цілей та завдань у сфері вирішення кримінально-правових конфліктів, як суб'єкта уповноваженого на здійснення процесуальної діяльності здійснюваної у зв'язку із вчиненням діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність, метою якої є вирішення питання щодо застосування до неповнолітнього, який вчинив злочин, у випадку його звільнення від кримінальної відповідальності та покарання в порядку, передбаченому статтями Кримінального кодексу України, в примусовому порядку обмежувальних заходів державного примусу, що застосовуються з метою його виправлення без застосування покарання, а також попередження вчинення ним нових суспільно небезпечних діянь; процесуальні гарантії головууючого у судовому засіданні під яким запропоновано розуміти визначену Конституцією, КПК, іншими Законами України систему забезпечення реалізації головууючим його повноважень.

Проаналізовано міжнародний досвід правового регулювання процесуального статусу головуючого у судовому засіданні суду першої інстанції, виокремлено позитивні моменти та розроблено низку рекомендацій щодо удосконалення вітчизняного законодавства з урахуванням зарубіжного досвіду, обґрунтовано доцільність їх імплементації у вітчизняне законодавство.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що основні положення, висновки та пропозиції, сформульовані у дисертації, можуть бути використані у:

науково-дослідній сфері – як основа для подальшого дослідження процесуального статусу головуючого в судовому засіданні суду першої інстанції та інституту представництва загалом, а також кримінально-процесуального статусу юридичних осіб;

законотворчій діяльності – для удосконалення правового регулювання Процесуального статусу головуючого в судовому засіданні суду першої інстанції та внесення змін до КПК України (лист-відповідь голови Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності № 04-27/12-2020/222106 від 26.11.2020 р.);

правозастосовній діяльності – як рекомендації для юрисконсультів, адвокатів, суддів, прокурорів та слідчих для більш ефективного здійснення кримінально-процесуального представництва юридичних осіб;

навчальному процесі – при викладанні навчальних дисциплін «Кримінальний процес», «Актуальні проблеми кримінального процесу», «Судові та правоохоронні органи України», «Адвокатура України», «Правоохоронна та правозахисна діяльність», інших спеціальних курсів, для підготовки відповідних розділів підручників, навчальних посібників і методичних рекомендацій, а також для підготовки спеціалістів у сфері захисту прав та інтересів у кримінальному провадженні (Акти впровадження Харківського національного університету внутрішніх справ від 23 вересня 2020 р., Національної академії внутрішніх справ від 18 грудня 2020 р.).

Основні результати дисертаційного дослідження відображені у 12 публікаціях, у тому числі в 1 спільній монографії, 4 наукових статтях, опублікованих у фахових виданнях, перелік яких затверджений Міністерством освіти і науки України, 1 статті, опублікованій у зарубіжному періодичному виданні, та 6 тезах доповідей на наукових та науково-практичних конференціях.

По закінченню доповіді присутніми були поставлені наступні **запитання**:

Василинчук В.І. Яким чином Вами формуються та визначаються повноваження головуючого при розгляді кримінального провадження щодо неповнолітнього, який вчинив злочин, зокрема у випадку його звільнення від кримінальної відповідальності та покарання.

Відповідь: Нами сформульовано, що повноваження головуючого при розгляді кримінального провадження щодо неповнолітніх – це закріплені у кримінальному процесуальному законодавстві правомочності головуючого, що забезпечують реалізацію визначеного предметом відання головуючого обсягу його функцій, цілей та завдань у сфері вирішення кримінально-правових

конфліктів, як суб'єкта уповноваженого на здійснення процесуальної діяльності, здійснюваної у зв'язку із вчиненням особою, що не досягла 18-ти років діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність.

Також визначено, що повноваження головуєчого при розгляді кримінального провадження щодо застосування заходів – це закріплені у кримінальному процесуальному законодавстві правомочності головуєчого, що забезпечують реалізацію визначеного предметом відання головуєчого обсягу його функцій, цілей та завдань у сфері вирішення кримінально-правових конфліктів, як суб'єкта уповноваженого на здійснення процесуальної діяльності, здійснюваної у зв'язку із вчиненням діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність, метою якої є вирішення питання щодо застосування до неповнолітнього, який вчинив злочин, у випадку його звільнення від кримінальної відповідальності та покарання в порядку, передбаченому статтями Кримінального кодексу України, в примусовому порядку обмежувальних заходів державного примусу, що застосовуються з метою його виправлення без застосування покарання, а також попередження вчинення ним нових суспільно небезпечних діянь.

Галаган О.І. Чи вдалося Вам у роботі обґрунтувати та сформулювати авторське визначення поняття повноважень головуєчого у кримінальному провадженні?

Відповідь: У дисертаційному дослідженні нами вказується, що перш ніж перейти безпосередньо до вивчення повноважень головуєчого у підготовчому судовому провадженні, необхідно з'ясувати сутність дефініції «повноваження головуєчого у підготовчому судовому провадженні». На нашу думку, наведену дефініцію доцільно розглядати з погляду її двохелементної структури за формулою: «повноваження головуєчого» + «підготовче судове провадження».

Тоді під повноваженнями головуєчого можемо запропонувати закріплені у кримінальному процесуальному законодавстві правомочності головуєчого, що забезпечують реалізацію визначеного предметом відання головуєчого обсягу його функцій, цілей та завдань у кримінальному провадженні у районному, районному у місті, міському чи міськрайонному суді, яке включає підготовче судове провадження, судовий розгляд і ухвалення та проголошення судового рішення.

Заїка С.О. Чи досліджуєте Ви у своїй роботі визначення законодавцем дефініції клопотання у нинішній українській судовій системі.

Відповідь: Так, безумовно. Зазначимо, що поняття клопотання притаманне багатьом сферам правовідносин, які врегульовані законодавством України. Водночас у теорії кримінального процесу проблематика інституту клопотань полягає у науковому пошуку уніфікації його поняття.

Крім того, в останньому абзаці п. 4 ч. 4 ст. 291 КПК вказується, що «надання суду інших документів до початку судового розгляду забороняється», ця заборона суперечить положенням ч.1 ст. 317 цього ж кодексу. Адже в останній зазначається, що «документи, інші матеріали, надані суду під час судового провадження його учасниками долучаються до обвинувального акта,

клопотання про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру, клопотання про звільнення від кримінальної відповідальності і є матеріалами кримінального провадження (кримінальною справою)».

Таким чином, у першому випадку йдеться про стадію судового розгляду, а в другому - про підготовче судове засідання (гл.27). Цей недолік кодексу суди повинні усунути самостійно та, очевидно, керуватися ст. 317, а не ст. 291 КПК.

Усунути недоліки чинного законодавства стосовно ознайомлення засудженого з матеріалами кримінального провадження та отримання їх копій – мета зареєстрованого в парламенті урядового проекту закону № 9455 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення права засуджених на звернення до Європейського суду з прав людини».

Никифорчук Д.Й. В чому полягає сутність дефініції «процесуальні гарантії головуючого у судовому провадженні» та яким чином Ви пропонуєте вирішити питання гарантій як інструмента забезпечення законності безперешкодного виконання Головуючим своїх функцій у судовому провадженні.

Відповідь: Дійсно, під час проведення дисертаційного дослідження нами виявлено низку недоліків вітчизняного кримінально-процесуального законодавства, насамперед, що стосуються забезпечення безперешкодного виконання головуючим своїх функцій у судовому провадженні. Тому, ведучи мову про Головуючого у кримінальному провадженні, не можна не згадати і про комплекс закріплених на законодавчому рівні процесуальних гарантій.

Дійсно, для забезпечення реалізації суддею своїх повноважень державою розроблено низку гарантій. Водночас на підставі даних, отриманих у результаті системного аналізу сучасної кодифікації кримінальних процесуальних норм, доходимо висновку, що нині чинна редакція КПК України не містить ні окремої статті, спеціально присвяченої гарантіям головуючого у підготовчому судовому провадженні, ні визначення цієї дефініції. З метою вдосконалення чинного кримінального процесуального законодавства та усунення виявлених недоліків в частині Процесуального статусу головуючого в судовому засіданні суду першої інстанції обґрунтовано внесення змін та доповнень до КПК України.

Самодін А.В. Висловіть своє ставлення до необхідності визначення повноважень головуючого при розгляді кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру.

Відповідь: Нами дано авторське визначення повноваженням головуючого при розгляді кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру, як закріплених у кримінальному процесуальному законодавстві правомочностей головуючого, що забезпечують реалізацію визначеного предметом відання головуючого обсягу його функцій, цілей та завдань у сфері вирішення кримінально-правових конфліктів, як суб'єкта уповноваженого на здійснення процесуальної діяльності здійснюваної у зв'язку із вчиненням діяння, передбаченого законом України про кримінальну відповідальність, метою якої є вирішення питання щодо застосування в примусовому порядку обмежувальних заходів медичного впливу до осіб, які вчинили злочини або суспільно небезпечні діяння, передбачені КК України, та

мають психічні хвороби або хвороби, що становлять небезпеку для здоров'я інших осіб, з метою їх вилікування або поліпшення стану їх здоров'я та забезпечення безпеки суспільства.

Вознюк А.А. Висловіть своє ставлення до пропозиції зміни ч. 2 ст. 390 КПК України шляхом розширення кола осіб, які можуть ініціювати, окрім головуючого, питання про усунення присяжного, надавши таке право сторонам провадження?

Відповідь: На наше переконання слід підтримати таку пропозицію удосконалення вочевидь варто також зазначити, що головуючий за наявності підстав, передбачених п. п. 1, 2 ч. 1 ст. 390 КПК України, вправі поставити питання про усунення присяжного від подальшої участі в судовому розгляді, яке вирішується більшістю від складу суду присяжних в нарадчій кімнаті.

Головуючий: Є ще запитання? Немає. Переходимо до обговорення дисертації. Слово надається науковому керівнику, **професору кафедри кримінального процесу НАВС, доктору юридичних наук, професору Горбачевському Віталію Яковичу**, який відзначив науковий внесок Ламбуцької Т.О. у вирішенні теоретичних і практичних проблемних питань процесуального статусу головуючого в судовому засіданні суду першої інстанції.

Ламбуцька Т.О. має належну та достатню теоретичну підготовку. За час здобуття вищої освіти та навчання в аспірантурі зарекомендувала себе як старанний та дисциплінований дослідник, своєчасно виконувала індивідуальний план наукової роботи. Систематично бере участь у наукових заходах, що проводяться як в Україні так і поза її межами, висвітлюючи актуальні питання кримінального процесу. Можна стверджувати, що дисертація Ламбуцької Т.О. на тему «Процесуальний статус головуючого в судовому засіданні в Україні» містить нові наукові положення й науково обґрунтовані результати в галузі кримінального процесу, що в сукупності розв'язують важливе науково-прикладне завдання. Зміст дисертації цілком відповідає заявленій дисертантом науковій спеціальності, робота пройшла належну апробацію. Дисертація є самостійною, завершеною роботою. Дослідження виконано зрозумілою, юридично і літературно грамотною мовою.

Оформлення дисертації загалом відповідає встановленим МОН України вимогам, тому автор заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 – Право.

Потрібно зазначити, що дисертаційна робота Ламбуцької Т.О. має самостійний характер, є творчою працею, виконана на достатньому теоретичному рівні і свідчить про належну підготовку автора. Підсумовуючи, можна зазначити, що здобувач провів системну та ґрунтовну роботу, яка має завершений вигляд і може бути рекомендована до розгляду та разового захисту у спеціалізованій вченій раді.

Після цього було надано слово рецензентам роботи:

Заступник директора інституту підготовки керівних кадрів та підвищення кваліфікації Національної академії внутрішніх справ кандидат юридичних наук, доцент Дмитро Савицький. Актуальність роботи обумовлена необхідністю розвитку науки кримінального процесу, опрацювання та розроблення її методологічних основ, розв'язання на монографічному рівні теоретичних проблем та практичних питань Процесуального статусу головуючого в судовому засіданні суду першої інстанції в Україні. Окреслені завдання вимагають дослідження як історичних аспектів наукознавства, так і сучасного стану дисертаційних робіт із спеціальності 081 – Право. Це слугуватиме самопізнанню науки, визначить перспективні напрями її розвитку та удосконалення.

Мета і задачі роботи достатньо успішно визначені для досягнення її завдання, емпіричні дослідження мають суттєве теоретичне і практичне значення та дають підстави вважати, що здобувачем було ґрунтовно досліджено основні питання предмета дисертації. Виділені у роботі проблемні питання розглядаються послідовно, логічно й взаємопов'язано, з врахуванням точок зору вчених, що надає роботі стрункий і змістовно завершений вигляд.

Дисертація виконана якісно, на високому науковому рівні, одержані результати є об'єктивними. Позитивним моментом роботи є вміння автора обґрунтовувати власну думку, проводити наукову дискусію із вченими, послідовно, логічно та системно викладати матеріал. Висновки і рекомендації, сформульовані за змістом дисертації, відрізняються важливим значенням для подальшого розвитку наукових досліджень, формування теоретичних засад науки криміналістики. Достовірність отриманих наукових результатів обумовлена застосуванням низки методів наукового пізнання, використанням емпіричної бази дослідження, ґрунтовним опрацюванням використаних джерел. Слід відзначити хороший літературний стиль, доступність аргументації. Наведене дає підстави для позитивної оцінки дисертації.

Висновок – представлені матеріали є ґрунтовним завершеним дисертаційним дослідженням, яке заслуговує на підтримку та схвалення. Отже, дисертація Ламбуцької Тетяни Олександрівни на тему «Процесуальний статус головуючого в судовому засіданні в Україні» є самостійним, завершеним, комплексним дослідженням, яке відповідає відповідним вимогам, та може бути рекомендована до розгляду та разового захисту у спеціалізованій вченій раді.

Завідувач кафедри кримінального процесу НАВС, доктор юридичних наук Макаров М.А. Дисертація виконана повною мірою якісно, на належному науковому рівні, одержані результати слід визначити як об'єктивні. Щодо позитивної відмінності роботи то це вміння автора обґрунтовувати власну думку, проводити наукову дискусію із вченими, послідовно, логічно та системно викладати матеріал.

Порівняння мети дослідження з предметом дослідження доводить їх відповідність та належність, правильність їх розкриття у відповідних завданнях. Об'єкт і предмет дослідження визначені вірно. Емпіричний матеріал підібраний

якісно та цілком достатній щоб стверджувати про об'єктивність зроблених висновків. Наукові положення, викладені у дисертації, ґрунтуються на грамотному використанні сучасних прийомів і методів наукового пізнання, які обрані з врахуванням визначеної мети та сформульованих завдань.

Автор достатньо повно вивчив та проаналізував наукову літературу як загальнотеоретичного, так і спеціального характеру, яка стосувалася тематики дослідження. Варто відзначити сумлінне ставлення здобувачем до використання різнопланової джерельної бази, що стосувалася проблематики дослідження. Дисертантка використовує об'єктивну критику і науковий стиль полеміки, дохідливу мову викладу, що вказує на вдало обрані комплексний підхід і власну методіку дослідження та раціональне використання загальнонаукових і спеціальних методів пізнання та дозволило досягти належного ступеню обґрунтованості, достовірності наукових положень, висновків і рекомендацій, що сформульовані в дисертації. Разом з цим, достовірність одержаних наукових положень і результатів дисертації обумовлена тим, що положення та висновки не суперечать усталеним, апробованим науковим положенням у сучасній науці криміналістики. Крім того Дисертантці вдалося досягти повноти висвітлення наукових положень, висновків та рекомендацій, викладених у дисертації та в опублікованих наукових працях.

Все це дозволяє констатувати про належний рівень обґрунтованості основних положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації, їхню репрезентативність та свідчить про належний науковий рівень дослідження, яке за своїм змістом і розглядом проблем відповідає поставленим МОН України вимогам.

Структура та обсяг дисертації побудована таким чином, що дозволяє здобувачу досягти обрану мету та виконати поставлені завдання.

В цілому, як свідчить зміст роботи, до захисту подано завершене наукове дослідження, яке містить низку наукових положень, що у своїй сукупності роблять значний внесок у наукову теорію та правозастосовну діяльність. Загальна оцінка роботи є позитивною, дисертація може бути подана до розгляду у спеціалізовану вчену раду відповідного профілю.

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Проректор НАВС, доктор юридичних наук, професор Чернявський Сергій Сергійович, який вказав що актуальність запропонованого дослідження в умовах сьогодення не викликає сумнівів, питання, які були розглянуті, підтверджують необхідність звернення до проблем, які були обрані та вирішені здобувачем.

Отже, дисертація Ламбуцької Тетяни Олександрівни на тему «Процесуальний статус головуючого в судовому засіданні суду першої інстанції в Україні» є самостійним, завершеним, комплексним дослідженням, яке відповідає відповідним вимогам, та може бути рекомендована до розгляду та разового захисту у спеціалізованій вченій раді.

Професор кафедри оперативно-розшукової діяльності, доктор юридичних наук, професор Василичук В.І. зазначив, що в процесі дослідження дисертант у цілому успішно вирішив ті завдання, які поставила перед собою. Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що робота є одним з перших у вітчизняній юридичній науці комплексним монографічним дослідженням, у якому з урахуванням норм вітчизняного кримінального процесуального законодавства та практики його застосування досліджено процесуальний статус головуєчого в судовому засіданні в Україні. Дисертантом сформульовано та обґрунтовано низку висновків і рекомендацій, спрямованих на підвищення ефективності процесуального статусу головуєчого в судовому засіданні та здійснено відповідні дослідження щодо правового регулювання Процесуального статусу головуєчого в судовому засіданні суду першої інстанції в Україні, пострадянських країн, держав романо-германської та англосаксонської правових систем та країн Європейського союзу зроблено висновок, що повноваження головуєчого у судовому провадженні першої інстанції – це закріплені у кримінальному процесуальному законодавстві правомочності головуєчого, що забезпечують реалізацію визначеного предметом відання головуєчого обсягу його функцій, цілей та завдань у кримінальному провадженні у районному, районному у місті, міському чи міськрайонному суді, яке включає підготовче судове провадження, судовий розгляд, ухвалення та проголошення судового рішення.

Отже, дисертація Ламбуцької Тетяни Олександрівни на тему «Процесуальний статус головуєчого в судовому засіданні суду першої інстанції» є самостійним, завершеним, комплексним дослідженням, яке відповідає відповідним вимогам та може бути рекомендована до розгляду та разового захисту у спеціалізованій вченій раді.

Заступник начальника відділу організації наукової діяльності та захисту прав інтелектуальної власності НАВС, кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник Калиновський О.В. Актуальність підготовленої Ламбуцькою Т.О. дисертації в умовах сьогодення не викликає сумнівів. Зміст роботи вказує на те, що дисертант, у цілому, успішно вирішила ті завдання, що поставила перед собою.

Отже, дисертація Ламбуцької Тетяни Олександрівни на тему «Процесуальний статус головуєчого в судовому засіданні суду першої інстанції в Україні» є самостійним, завершеним, комплексним дослідженням, яке відповідає відповідним вимогам, та може бути рекомендована до розгляду та разового захисту у спеціалізованій вченій раді.

Ламбуцька Т.О. подякувала виступаючим та усім присутнім на засіданні за об'єктивну оцінку її дисертаційної роботи, за висловлені зауваження та побажання, слухні професійні поради, що сприяли удосконаленню змісту та форми дисертаційної роботи.

На підставі результатів обговорення присутні на засіданні вирішили запропонувати такий

ВИСНОВОК

щодо дисертації Ламбуцької Тетяни Олександрівни на тему «Процесуальний статус головуючого в судовому засіданні суду першої інстанції в Україні»

Дисертація Ламбуцької Тетяни Олександрівни на тему «Процесуальний статус головуючого в судовому засіданні суду першої інстанції», що подана на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 081 – Право, є цілісною, завершеною науковою працею.

Актуальність теми дослідження та її зв'язок з планами наукових робіт установи. Керівна роль у судовому провадженні з розгляду кримінальних проваджень належить суду в особі одноособового судді або ж колегії суддів. Рухом судового розгляду керує головуючий, який наділений повноваженнями щодо забезпечення послідовності та порядку здійснення процесуальних дій, що в свою чергу впливає на ефективний, швидкий судовий розгляд та прийняття справедливого судового рішення. Однак на жаль дані, отримані у результаті аналізу статистичних та аналітичних матеріалів, судової практики, а також узагальнення результатів проведеного у межах даного дослідження анкетування стосовно реалізації головуючим у кримінальному провадженні своїх процесуальних повноважень, свідчать про наявність певних проблем у цій сфері.

Така ситуація, на нашу думку, обумовлена, насамперед тим, що попри численні реформування вітчизняного кримінального процесуального законодавства, до сьогодні невирішеною є низка проблем щодо регулювання процесуального статусу головуючого у судовому провадженні з розгляду кримінальних проваджень, що аж ніяк не сприяє ефективному здійсненню вітчизняного правосуддя.

Так, зокрема, дослідження кримінальних процесуальних норм засвідчило, що чинна редакція КПК України хоча й містить окрему статтю, присвячену процесуальному статусу головуючого у судовому засіданні з відповідною назвою «Головуючий у судовому засіданні» (ст.321 КПК України), визначення вказаної дефініції у ньому відсутнє. Процесуальні норми, що забезпечують правове регулювання процесуального статусу головуючого в судовому засіданні, характеризуються хаотичністю та застарілістю, містять численні колізії та прогалини, далеко не у повній мірі відповідають європейським та міжнародним стандартам, реаліям сьогодення.

Ці факти переконують у необхідності перегляду та удосконалення низки кримінальних процесуальних положень у частині регулювання процесуального статусу головуючого у судовому провадженні, що, у свою чергу, видається нам неможливим без напрацювання належного наукового підґрунтя. З огляду на вказане, неабиякої актуальності наразі набуває вивчення процесуального статусу головуючого в судовому засіданні в Україні.

Науково-теоретичний аналіз вітчизняних та зарубіжних наукових досліджень дає змогу дійти висновку про те, що питання процесуального статусу головуючого у судовому провадженні майже залишилося поза увагою науковців.

Так, зокрема, деякі історичні аспекти даного питання досліджували у своїх

працях: В. М. Тертишник, І. Й. Бойко, В. Т. Малярєнко, С. О. Сорока, Р. С. Римарчук, Ю. М. Харковець та ін. Деякі аспекти процесуального статусу головуєчого у судовому провадженні, вивчаючи інші пов'язані з ним теми, розглядали: С. В. Ківалов, В. В. Валнярук, Л. М. Лобойко, О. Г. Яновська, С. М. Міщенко, В. Ю. Захарченко, О. В. Яценко, Л. Барташук та ін. Міжнародний досвід регулювання процесуального статусу головуєчого у кримінальному провадженні частково розглядали: В. Козаченко, П. Міхайлов, І. В. Назаров, Г. Діков, С. Кальченко, К. Баглай, В. В. Луцик, А. Б. Войнарович, В. А. Савченко, Д. В. Шандров та ін. Окремі функції головуєчого кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру, вивчаючи особливості кримінального провадження щодо застосування примусових заходів медичного характеру в цілому, опосередковано у своїх роботах розглядали: В. Ф. Гаєвий, Н. С. Кисляк та ін. У той же час, деякі аспекти повноважень головуєчого кримінальних проваджень щодо неповнолітніх опосередковано у своїх роботах розглядали: І. І. Артеменко, Ю. Г. Севрука, А. В. Столітній та ін.

У той же час, загалом, доробок українських учених з проблеми дослідження процесуального статусу головуєчого судді в кримінальному процесі України незначний. Аналіз монографічних і дисертаційних робіт, а також підручників та наукових статей останніх років засвідчив недостатню розробленість питань процесуального статусу головуєчого в кримінальному процесі України. Комплексні дослідження з даної теми на сьогодні відсутні. Зокрема, нині відсутні будь-які дисертаційні чи монографічні дослідження, які б містили комплексний аналіз процесуального статусу або загалом посади головуєчого у судовому засіданні в Україні.

Відтак, існує потреба в науковому забезпеченні нормативно-правового регулювання та практики реалізації повноважень головуєчого у кримінальному провадженні з урахуванням положень сучасного кримінального процесуального законодавства. Нині нагальною є потреба саме комплексного висвітлення цієї тематики в контексті сучасних правових реалій.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертацію виконано відповідно до Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 роки, схваленої Указом Президента України від 20 травня 2015 року № 276/2015, Національної стратегії у сфері прав людини, затвердженої Указом Президента України від 25 серпня 2015 року № 501/2015, Основних напрямів наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2018–2020 роки, схвалених Вченою радою Національної академії внутрішніх справ (протокол від 26 грудня 2017 року № 28/1).

Тему дисертації затверджено рішенням Вченої ради Національної академії внутрішніх справ від 30 жовтня 2018 року (протокол № 17).

Мета і завдання дослідження. Мета роботи полягає у розробці та обґрунтуванні теоретичних положень і практичних рекомендацій стосовно процесуального статусу головуєчого в судовому засіданні суду першої інстанції, а також формулювання науково обґрунтованих пропозицій та рекомендацій, спрямованих на подальше удосконалення процесуального законодавства та практики його застосування у аспекті предмета дослідження.

Для досягнення поставленої мети передбачалося вирішення таких завдань:

- висвітлити генезу процесуального статусу головуючого у судовому засіданні та стан наукового дослідження його проблем;
- визначити і сформулювати поняття та юридичну природу процесуального статусу головуючого у судовому засіданні;
- узагальнити міжнародний досвід процесуального статусу головуючого у судовому засіданні;
- розкрити повноваження головуючого у підготовчому судовому провадженні;
- обґрунтувати особливості повноважень головуючого у судовому провадженні першої інстанції, при застосуванні заходів забезпечення до учасників судового розгляду;
- охарактеризувати повноваження і роль головуючого при розгляді кримінальних проваджень щодо неповнолітніх, застосуванні примусових заходів медичного чи виховного характеру;
- виокремити роль головуючого при розгляді кримінального провадження колегіально, а також судом присяжних;
- розмежувати гарантії та відповідальність як інструменти забезпечення законності безперешкодного виконання головуючим своїх функцій у судовому провадженні.

Об'єкт дослідження – кримінально-процесуальні відносини, що виникають у сфері здійснення правосуддя, між головуючим і суб'єктом кримінальної процесуальної діяльності у судовому провадженні суду першої інстанції.

Предмет дослідження – процесуальний статус головуючого в судовому засіданні суду першої інстанції.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети в роботі використано загальнонаукові та спеціальні методи, які дали змогу найбільш оптимально врахувати специфіку об'єкта і предмета дослідження, здійснити комплексне всебічне та глибоке дослідження обраної теми. Зокрема, відповідно до формально-логічного методу в дослідженні застосовується категоріально-понятійний апарат та закони логіки (розділи 1, 2, 3). Історико-правовий метод було застосовано у процесі дослідження генезису законодавства стосовно процесуального статусу головуючого у судовому провадженні (підрозділ 1.1). Метод системного аналізу дав можливість проаналізувати фундаментальні положення сучасної теорії кримінального процесу, основоположні законодавчі та нормативні акти України – Конституцію України та закони України, а також наукові праці вітчизняних та зарубіжних учених щодо процесуального статусу головуючого у судовому засіданні суду першої інстанції з розгляду кримінальних проваджень (розділи 1, 2, 3). Порівняльно-правовий метод використовувався при аналізі та порівнянні різних наукових підходів тощо тлумачення таких понять, як: «правовий статус», «процесуальний статус», «права», «обов'язки», «обмеження», «заборони», «повноваження», «гарантії» (підрозділ 1.2), «підготовче провадження» (підрозділ 2.1), «примусові заходи медичного характеру» (підрозділ 2.3), інших наукових категорій, визначень і підходів (у всіх розділах дисертації), а також норм Кримінального процесуального кодексу України від 1960 року та 2012 р. Кримінального процесуального кодексу України 2012 року

у частині регулювання процесуального статусу головуючого у судовому провадженні (підрозділ 1.1), під час аналізу положень вітчизняного КПК та КПК та зарубіжних країн (підрозділ 1.3). За допомогою структурно-системного методу визначено структуру процесуального статусу головуючого у судовому провадженні (підрозділ 1.2). Діалектичний метод дозволив розглянути проблеми правового регулювання процесуального статусу головуючого у судовому провадженні (розділи 1, 2, 3). В процесі розробки пропозицій щодо вдосконалення правового регулювання процесуального статусу головуючого у судовому засіданні застосовується формально-юридичний метод (розділи 1, 2, 3). Крім того, застосовувалися соціологічні методи (інтерв'ювання, анкетування) – для вивчення поглядів адвокатів, суддів, слідчих суддів, прокурорів, секретарів судового засідання, перекладачів та експертів щодо питань, які досліджувалися, а також статистичні методи – для узагальнення результатів вивчення матеріалів кримінальних проваджень, анкетування (підрозділ 2.2). Названі методи дослідження використовувались в роботі у взаємозв'язку і взаємозалежності, що забезпечило всебічність, повноту й об'єктивність дослідження, істинність отриманих наукових результатів.

Емпіричну базу дисертаційної роботи становлять статистичні дані офіційної судової адміністрації за період 2016-2019 років ухвалених судами загальної юрисдикції та узагальнені аналітичні матеріали Вищої ради правосуддя, судової практики вітчизняних та зарубіжних судів, а також Європейського суду з прав людини. Зокрема, проаналізовано матеріали з розгляду кримінальних проваджень, а також справ про адміністративні правопорушення в аспекті прояву неповаги до суду. Загалом проаналізовано 131 судових рішень судів першої інстанції України, 80 судових рішень судів апеляційної інстанції України та 51 судові рішення судів касаційної інстанції України, а також 114 справ ЄСПЛ.

Крім того, результати опитування опитування 50 суддів, 30 слідчих суддів, 30 прокурорів, 20 адвокатів, 30 секретарів судового засідання, 20 перекладачів та 20 експертів з питань процесуального статусу головуючого у кримінальному провадженні.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що за характером і змістом розглянутих питань дисертація є одним із перших у вітчизняній науці кримінального процесу монографічних досліджень проблемних питань процесуального статусу головуючого у судовому засіданні суду першої інстанції. У дослідженні сформульовано й обґрунтовано низку висновків і рекомендацій теоретичного та прикладного характеру, які мають суттєве значення для теорії кримінального процесу та судочинства, зокрема:

- статистично обґрунтовано що процесуальний статус головуючого у судовому засіданні суду першої інстанції являє собою сукупність спеціальних прав, обов'язків, інтересів, заборон, обмежень, гарантій, повноважень судді, який розглядає справу одноособово, а при колегіальному розгляді справи - судді-доповідача;

- розроблено низку змін та доповнень до статей 3, 131, 226, 321 КПК України, які стосуються статусу головуючого, його повноважень у судовому засіданні суду першої інстанції;

- аргументовано доцільність законодавчо визначити повноваження головуєчого судді одноосібно вирішувати процедурні питання кримінального провадження в суді, які не стосуються винесення вироку (розгляд клопотань тощо);

- доведено доцільність надати головуєчому комплекс контролюючих повноважень стосовно активної позиції захисту з метою сприяння реалізації принципу забезпечення права на захист;

- обґрунтовано необхідність законодавчо визначити критерії віднесення тих чи інших дій учасників судового провадження до таких, що можуть визнаватися проявами неповаги до суду;

удосконалено:

- визначення поняття головуєчого шляхом внесення змін до п. 2 ч. 1 ст. 3 КПК «Визначення основних термінів Кодексу»;

- наукове бачення використання позитивного досвіду зарубіжних країн щодо процесуального статусу головуєчого у судовому засіданні, сформульовано рекомендації щодо впровадження іноземного досвіду до вітчизняної практики на підставі порівняльного аналізу кримінальних процесуальних норм іноземних держав;

- змістовий розгляд гарантії та відповідальності як інструментів забезпечення законності безперешкодного виконання головуєчим своїх функцій у судовому провадженні.

- наукові положення щодо процесуального статусу головуєчого у судовому засіданні, визначено актуальні питання для першочергового їх опрацювання;

- з метою підвищення ефективності судового розгляду ч. 2 ст. 131 КПК України доповнити такими заходами забезпечення кримінального провадження, як попередження та видалення із залу судового засідання;

- запропоновано авторську класифікацію процесуального статусу головуєчого у судовому засіданні суду першої інстанції та повноважень головуєчого у підготовчому судовому провадженні;

дістало подальший розвиток:

- ретроспективний аналіз генези процесуального статусу головуєчого у судовому засіданні та стан наукового дослідження його проблем;

- наукове трактування присяжного, запропонувавши визначати його як громадянина України, який у визначених кримінальним процесуальним законом випадках, у складі суду разом із суддею (суддями) бере участь у розгляді кримінального провадження, забезпечуючи безпосередню участь народу у здійсненні правосуддя;

- упорядкування судового провадження шляхом внесення змін до ч. 2 ст. 314 КПК, виклавши її у такій редакції: «...Після виконання вимог, передбачених ч. 1 ст. 342, ч. 1 ст. 344, ч. 2 ст. 345 цього Кодексу, головуєчий з'ясовує в учасників судового провадження їх думку щодо можливості призначення судового розгляду...»;

- доповнення переліку заходів забезпечення на стадії судового розгляду, особливостей допиту неповнолітніх свідків головуєчим;

- розуміння необхідності уведення до понятійно-категоріального апарату доктрини кримінального процесуального права терміно-понять: процесуальний статус головуючого у судовому засіданні; процесуальні права головуючого у судовому засіданні; процесуальні обов'язки головуючого у судовому засіданні; процесуальні обмеження головуючого у судовому засіданні; процесуальні заборони головуючого у судовому засіданні; процесуальні гарантії головуючого у судовому засіданні;

- підтримання прийняття зареєстрованого проекту закону «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України (щодо посилення гарантій захисту прав неповнолітніх у кримінальному провадженні)» від 12. 02. 2020 року №3061 з огляду на те, що визначені ним права та обов'язки неповнолітніх у ході розгляду кримінальних проваджень прямо кореспондують правам та обов'язкам головуючого у кримінальних проваджень щодо неповнолітніх чим деталізують у певній мірі повноваження головуючого.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що матеріали дослідження впроваджено та може бути використано у:

законотворчій діяльності – для удосконалення правового регулювання Процесуального статусу головуючого в судовому засіданні суду першої інстанції та внесення змін до КПК України (лист-відповідь голови Комітету Верховної Ради України з питань правоохоронної діяльності № 04-27/12-2020/222106 від 26.11.2020 р.);

правозастосовній діяльності – як рекомендації для юрисконсультів, адвокатів, суддів, прокурорів та слідчих для більш ефективного здійснення кримінально-процесуального представництва юридичних осіб;

навчальному процесі – при викладанні навчальних дисциплін «Кримінальний процес», «Актуальні проблеми кримінального процесу», «Судові та правоохоронні органи України», «Адвокатура України», «Правоохоронна та правозахисна діяльність», інших спеціальних курсів, для підготовки відповідних розділів підручників, навчальних посібників і методичних рекомендацій, а також для підготовки спеціалістів у сфері захисту прав та інтересів у кримінальному провадженні (Акти впровадження Харківського національного університету внутрішніх справ від 23 вересня 2020 р., Національної академії внутрішніх справ від 18 грудня 2020 р.).

Особистий внесок здобувача. Дисертація є самостійною, завершеною науковою працею. Сформульовані в ній узагальнення, висновки, рекомендації та пропозиції обґрунтовано на підставі самостійно здійснених досліджень.

Повнота викладення матеріалів дисертації в публікаціях та особистий внесок у них автора. Основні положення та висновки дисертаційного дослідження відображені у 12 публікаціях, у тому числі в 1 колективній зарубіжній монографії, 4 наукових статтях, опублікованих у фахових виданнях, перелік яких затверджений Міністерством освіти і науки України, 1 статті, опублікованій у зарубіжному науковому фаховому виданні, та 6 тезах доповідей на наукових та науково-практичних конференціях, зокрема:

Зарубіжна колективна монографія (розділ)

1. Ламбуцька Т. О., Горбачевський В. Я. Правове регулювання процесуального статусу головуючого у кримінальному провадженні за законодавством країн Європейського Союзу: досвід для України. Challenges and prospects for the development of legal systems in Ukraine and EU countries: comparative analysis : Collective monograph. Riga : Izdevniecība «Baltija Publishing», 2019. Volume 1. 316 p., P. 186-201.

Статті в наукових фахових виданнях України

1. Ламбуцька Т. О. Повноваження головуючого як керуючого в судовому провадженні першої інстанції крізь призму кримінального процесуального законодавства. Вісник НГУУ «КП». Політологія, соціологія. Право. 2019. №4. С. 119-124.

2. Ламбуцька Т. О. Головуючий у суді присяжних: роль та функціональне призначення. *Порівняльно-аналітичне право*. 2019. №6. С. 465-468.

3. Ламбуцька Т. О. Повноваження головуючого судді у забезпеченні кримінального провадження. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. №3. С. 387-389.

4. Ламбуцька Т. О. Проблеми структуризації процесуального статусу головуючого у кримінальному провадженні. *«Держава та регіони. Серія: Право»*. 2020. №2. С.

Статті в зарубіжних наукових фахових виданнях

1. Ламбуцька Т. О. Головуючий у судовому провадженні з розгляду кримінальних справ: міжнародний досвід. *Visegrad Journal on Human Rights*. 2018. №6. С. 157-161.

Праці апробаційного характеру

1. Ламбуцька Т. О. Процесуальний статус головуючого в судовому провадженні: історико-правовий аспект. *Правові системи суспільства: сучасні проблеми та перспективи розвитку*: матер. Міжнародної науково-практичної конференції. м. Львів, 2019. С. 65-68

2. Ламбуцька Т. О. Сутність та зміст поняття «Процесуальний статус головуючого в судовому засіданні». *Актуальні питання юридичної теорії та практики: наукові дискусії: матер. Міжнародної науково-практичної конференції*. м. Харків, 2019. С. 77-80.

3. Ламбуцька Т. О. Проблемні аспекти регулювання процесуального статусу головуючого у підготовчому судовому провадженні з розгляду кримінальних справ. *Правові засоби забезпечення та захисту прав людини: вітчизняний та зарубіжний досвід*: матер. Міжнародної науково-практичної конференції. м. Харків, 2019. С. 206-208.

4. Ламбуцька Т. О. Дискреційність повноважень головуючого судді у кримінальному провадженні. Міжнародна науково-практична конференція «Сучасне правотворення: питання теорії та практики» м. Дніпро, Україна 5–6 червня 2020 р. С. 83-86.

5. Ламбуцька Т. О. Процесуальні гарантії як структурна складова процесуального статусу головуючого у судовому провадженні. Всеукраїнська науково-практична конференція «Актуальні проблеми реформування кримінальної юстиції» 12–13 червня 2020 року, м. Одеса. С. 48-52.

6. Ламбуцька Т. О. Загальні та спеціальні повноваження головуєчого у ході кримінального провадження щодо неповнолітніх. Міжнародна науково-практична конференція «Особливості розвитку законодавства України у контексті євроінтеграційних процесів» 5–6 червня 2020 р., м. Харків. С. 133–136.

Характеристика особистості здобувача. Ламбуцька Тетяна Олександрівна народилась 26 грудня 1993 року в м. Києві. У 2017 році закінчила Київський національний університет ім. Т.Г. Шевченка за спеціальністю «Право» та отримала диплом спеціаліста.

З грудня 2018 року працювала на посаді секретаря судового засідання та помічника судді в Дніпровському районному суду м. Києва.

Дисертацію виконано в Національній академії внутрішніх справ. Тема дисертації «Процесуальний статус головуєчого в судовому засіданні суду першої інстанції в Україні» затверджена Вченою радою Національної академії внутрішніх справ від 30 жовтня 2018 р. (протокол № 17). Освітньо-наукову програму підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 081 «Право» завершила у 2020 р.

Оцінка мови та стилю дисертації. Мова і стиль дисертації відповідають вимогам Міністерства освіти і науки України.

Відповідність змісту дисертації спеціальності, з якої вона подається до захисту. Зміст дисертації відповідає спеціальності 081 – Право.

Відповідність дисертації нормативно встановленим вимогам та можливість подання їх до захисту. Дисертація відповідає вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації від 12 січня 2017 року» № 40, п. 10 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 167, та може бути рекомендована спеціалізованій вченій раді відповідного профілю для попереднього розгляду та захисту.

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 21, проти – немає, таких, що утримались – немає.

У результаті експертизи дисертації Ламбуцької Т.О. та повноти публікації основних результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Ламбуцької Тетяни Олександрівни на тему «Процесуальний статус головуючого в судовому засіданні в Україні».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Ламбуцької Тетяни Олександрівни відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 (зі змінами і доповненнями від 03 квітня 2019 року № 283), наказу Міністерства освіти і науки України Про затвердження Вимог до оформлення дисертації від 12 січня 2017 року № 40, п. 10 Порядку проведення експерименту з присудження ступеня доктора філософії затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 р. № 167.

3. Рекомендувати дисертацію Ламбуцької Тетяни Олександрівни на тему «Процесуальний статус головуючого в судовому засіданні в Україні» до разового захисту на здобуття ступеня доктора філософії у спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Рецензенти:

Заступник директора інституту підготовки керівних кадрів та підвищення кваліфікації Національної академії внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент

Дмитро САВИЦЬКИЙ

Завідувач кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ,
доктор юридичних наук

Марк МАКАРОВ